

LES PROBLÈMES ACTUELS DE LA RECHERCHE ADMINISTRATIVE.
Institut français des sciences administratives, Editions Cujas, Paris, 1971,
стр. 94.

Још 1968. француски Институт за управне науке издао је Зборник радова посвећен истраживању о управи у Француској (La recherche administrative en France, Editions Cujas, стр. 193). У том зборнику дат је преглед истраживања о управи на правним факултетима Р. Драго (R. Drago); у Институту политичких наука Б. Гурне (B. Gourneau); у школама и институтима јавне управе Г. Конак (G. Conac); у Националном центру за научна истраживања Г. Лангрод (G. Langrod). Изложен однос истраживања о управи и социологије М. Крозије (M. Crozier); дат преглед истраживања о управи на факултетима књижевности Р. Девал (R. Deval); изложена примена Науке о управи у Армији (M. Long); дати примери социолошке анкете о управи А. Дубал (A. Doubal) и изложено једно искуство у истраживању о управи Ј. Мило (J. Milhaud). На крају зборника објављен је не само преглед курсева и семинара из управних наука одржаних у Ecole nationale d'Administration, правним факултетима, Институту политичких наука и француском Институту управних наука већ и библиографија докторских дисертација као и реферата и других саопштења из области управних наука у Француској.

После овог првог зборника од 1968. године овај нови зборник радова посвећен је актуелним проблемима истраживања о управи. Поред уводне речи председника Државног савета (А. Пароди) објављена су и четири реферата: Биланс истраживања о управи Ги Бребан (Guy Braibant); Перспективе истраживања о управи Ф. Газје (F. Gazier); Документација потребна у истраживању о управи (Р. Драго) и реферат о положају истраживача (Б. Гурне). Поред тога уз сваки реферат објављена је и дискусија која је вођена поводом реферата.

Сваки од наведених реферата може пружити податке који могу бити од интереса не само за упознавање проблема истраживања о управи у Француској већ и корисни за развој истраживања о управи у нас јер указују на искуство истраживања у француској управној науци. У закључној речи Ги Бребан (Guy Braibant) истиче да се из реферата и дискусије видно указују три проблема у истраживању о управи: методологија, документација и координација. Ги Бребан истиче да је раније чак предлагано да се у оквиру Међународног института за управне науке оснује нека врста комисије за управну методологију али се у томе није успело. Исправно истиче да у основи нема посебне методологије за управне науке сем можда решавања проблема коришћења архиве у истраживању у вези са постојећим правилима о чувању тајности архива за одређени времен-

ски период. С друге стране, у вези са методологијом наглашава се да истраживања о управи морају бити интердисциплинарна и стога се залаже за оснивање истраживачких центара који би били састављени од правника, активних службеника, социолога, психолога и представника других дисциплина.

Што се тиче проблема у вези са документацијом, сем наведеног проблема чувања тајности одређене архивске грађе, за одређени временски период, постоји још и проблем уништавања појединих докумената управе и посебно се мисли на многа циркуларна упутства која се не налазе у ахривама, а пошто се не сматрају публикацијама, не налазе се ни у Националној библиотеци па су тако коначно изгубљена за истраживања о управи. Поддржава предлог (проф. Р. Драго) да се перманентно саставља библиографија о свим објављеним монографијама и написима у француским и страним часописима као и научних елабората, и објављене и необјављене иностране управне документације. Поред тога, залаже се за микрофилмовање докумената и чак за оснивање јавног односно службеног органа који би био или посебан орган Документације француске о управи или у оквиру Генералног секретаријата француске владе. На крају у вези са проблемом координације истраживања о управи Ги Бребан сматра да координација не би смела да се остварује путем неког посебног органа који би имао овлашћења за коначно одлучивање о програмирању која би се истраживања имала вршити, а која се не би смела вршити. Међутим, ипак истиче да би координација и предвиђање били корисни. Стога сматра да би било потребно образовати групу људи способних да сагледају шта би за пет година било корисно да се за управу истражује, како би ова истраживања могла бити од користи за прогностивање у развоју управе. Ако се врше прогнозирања у економици, Ги Бребан поставља питање, зашто се не би то могло чинити и за управну делатност. Стога се залаже за програмирање у истраживању о управи али да оно не буде строго ауторитативно програмирање војног типа већ гипко програмирање сачињено уз сарадању и самих истраживача, јер сматра да би такво програмирање и координирање допринело развоју управе и обезбедило потребан континуитет у истраживачким центрима који су посвећени истраживању управне делатности. Без програмирања и координације у овој области постоји опасност, да се за хитне потребе управе у истраживањима кратког рока, више импровизовано предлажу решења него што су резултат студиозног истраживања.

Иако су оба зборника везана за истраживања о управи у Француској, ближе упознавање може допринети да се нека француска искуства користе и у нашим истраживачким центрима која би морала истраживати делатност и развој управе континуирано и бити од помоћи за прогнозирање у развоју управе.

Д. Б. Денковић

HISTOIRE DE L'ADMINISTRATION. Institut français des sciences administratives. Editions Cujas, Paris, 1972, стр. 134.

Француски Институт за управне науке посветио је један састанак расправљању о потреби проучавања историјског развоја управе. На овом састанку поднели су своје реферате не само француски правници већ и правници Велике Британије. У овој књизи објављени су сви реферати и дискусија. У уводној речи генерални секретар француског Института за управне науке, истакнути француски правник Ги Бребан (Guy Braibant), истакао је да је Историја управе, интердисциплинарна наука, и да може